

Sygn. akt III CZ 25/06

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)
SSN Irena Gromska-Szuster
SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. K. i J. K.

przeciwko S. K.

o zniesienie służebności gruntowej bez wynagrodzenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 maja 2006 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w T.

z dnia 16 stycznia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w T. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego S. K. od wyroku tego Sądu z dnia 20 października 2005 r. uznając ją za niedopuszczalną wobec wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie niższej niż 50.000 zł.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie zarzucając Sądowi Okręgowemu błędne uznanie, że rozpoznawana sprawa ma charakter sprawy majątkowej w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącego sprawa o zniesienie służebności gruntowej zalicza się do kategorii spraw majątkowych, o jakich mowa w art. 398² § 1 k.p.c. Istotą jej jest bowiem zniesienie istniejącego prawa rzeczowego o charakterze majątkowym obciążającego nieruchomości powodów. Okoliczność czy zniesienie służebności gruntowej następuje bezpłatnie, czy też za odpłatnością dla oceny powyższej nie ma znaczenia. W świetle art. 398² § 1 k.p.c. sprawami o prawa majątkowe są nie tylko sprawy o świadczenie, lecz także o ustalenie oraz o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego. Taki pogląd ugruntował się w orzecznictwie Sądu Najwyższego jeszcze na gruncie nie obowiązującego już art. 392¹ § 1 k.p.c., który także uzależniał dopuszczalność kasacji „w sprawach o prawa majątkowe” od wartości przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 kwietnia 2001 r., I CZ 27/01; z dnia 4 grudnia 2002 r., I CZ 175/02; z dnia 17 lipca 2003 r., III CZ 57/03; z dnia 27 kwietnia 2004 r., II CZ 35/04 - nie publ.).

W związku z tym, że wskazana przez pozwanego w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczona została w kwocie 1.500 zł, a więc nie przekraczającej progu określonego w art. 398 § 1 k.p.c., skarga ta jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Z przetoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.